

[Askjær Jørgensen]

I august 1982 viste samtlige meningsmålinger, at fremskridtspartiet med grundlag i den politiske linje, der var ført, bl.a. i forbindelse med det samarbejde, der var etableret gennem valgforbundet med de nuværende regeringspartier, havde større tilslutning end ved folketingsvalget i december 1981. Men fra det tidspunkt, i august 1982, hvor hr. Glistrup truede med at danne et nyt parti – trivelsesprieti, skulle det hedde – hvis fremskridtspartiets landsvedtægter blev demokratiseret, og forstærket af hans og enkelte andre folketingsmedlemmers helt særegne optræden i første halvdel af oktober måned sidste år, har fremskridtspartiets vælgertilslutning imidlertid været i konstant tilbagegang. Opinionsinstitutterne viser således, at partiet i forhold til folketingsvalget nu har mistet mellem 100.000 og 150.000 vælgere. Vi vil derfor i folkettinget søge at repræsentere dette betydelige antal vælgere.

Men selv med denne klart reducerede vælgertilslutning fremgik det af en Observaundersøgelse i Jyllands-Posten den 20. juni 1983, at fremskridtspartiets tilbageværende vælgere bedømte firkløverregeringen næsten lige så positivt, som regeringspartiernes egne vælgere gjorde. Forklaringen er næppe, at partiets vælgere fandt regeringens politik fuldt ud tilfredsstillende – på nogle områder sikkert langtfra. Men partiets vælgere bakkede op om regeringen og dens politik, fordi man simpelt hen sammenholdt den nuværende regering med dens alternativ, en socialdemokratisk ledet regering.

Det forventes i almindelighed af politikere, at de har overvejet konsekvenserne af deres handlinger, før de foretager dem. Hovedparten af vælgerne vil således ikke kunne forstå det, hvis et parti fremtvinger et uønsket regeringsskifte, fordi man ikke kan få gennemført rigtige, men i den store sammenhæng bagatelagtige forslag.

Fremskridtspartiets daværende finanspolitiske ordfører udsendte den 16. august 1982 om den socialdemokratiske regerings forslag til finanslov 1983 en pressemeddelelse, der bl.a. fastslog, at renteniveauet som følge af finanslovsforslaget ville stige med 2-3 pct., altså til omkring 24 pct., og at betalingsbalanceunderskuddet ville blive på 22-24 mia kr. Vi ved i dag, at firkløverregeringens og folketingsflertallets økonomiske politik har ført til et renteniveau på omkring 14 pct. og

et betalingsbalanceunderskud for 1983 på omkring 11 mia kr., altså helt utrolige forbedringer i forhold til den bedømmelse, fremskridtspartiet dengang anlagde vedrørende socialdemokratiets økonomiske politik.

Vi vil derfor gerne udtrykke tilfredshed med de resultater, regeringen har opnået i løbet af det første år, især i betragtning af de politiske betingelser, regeringen har haft for sit arbejde.

Så har hr. Svend Auken fremsat et dagsordensforslag. Af hensyn til de svage grupper i det danske samfund vil vi stemme imod det. Vi ved, at hr. Svend Auken står for en højrentepolitik på 24 pct., når der skal finansieres lån til studerende, når der skal finansieres boliger, når der skal finansieres arbejdspladser. Den står vi ikke på. Vi ved også, at lønmodtagerne har deres midler placeret i obligationer, at lønmodtagerne ville miste milliardbeløb i kurstab på obligationer, der er sparet op til alderdommen.

Alt i alt er det en reaktionær linje, hr. Svend Auken og hans parti står for, og da vi foretrækker at kæmpe for de svage – de stærke skal nok klare sig selv – så er vi altså nødt til at stemme nej til hr. Svend Aukens dagsordensforslag.

Med interesse lyttede vi til åbningstalen, statsministeren holdt i tirsdags. Vi syntes, det var en fornuftig og afbalanceret tale med perspektiv i, en tale, der var tilpasset situationen i folkettinget, hvor vi har en mindretalsregering, der har behov for at samarbejde med partier på begge sider af regeringen.

Vi lyttede også intenst, da statsministeren var i krydsild i de elektroniske medier senere på aftenen i tirsdags. Vi syntes også, der blev givet nogle gode svar. Men jeg vil godt sige til statsministeren, at jeg synes faktisk, der manglede lidt. Statsministeren kom ind på 1 og 3 pct. vedrørende de sociale nedskæringer. Jeg vil vove at påstå, at det ikke er udbygget nok, for alternativet til den politik, statsministeren har lagt frem, er, at vi får en socialdemokratisk regering, og så vil vi få masser af konkurser, så vil vi få et langt større antal, der skal dele pengene på de sociale budgetter. Hvis 1.000 mennesker skal dele en hundredkroneseddel, så er der altså mindre til hver, end hvis det kun er 500 mennesker, der skal dele en hundredkroneseddel. Så alt i alt så tror vi, det er forkert at tale om, at der er mindre i socialhjælp til den enkelte under